

PENSION SCHIER

Klucht in drie bedrijven

door

JOHAN E. G. RUITER

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **PENSION SCHIER** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JOHAN E. G. RUITER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2005 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Koos “Klepto” - ex-inbreker

Marie - zijn vrouw

Elle - huurder

Lea - zijn vrouw

Bep - overbuurvrouw

Bas - kampeerder

Tine - zijn vriendin

Henk - officier van justitie

Marcha - zijn zuster (de erfgename)

Jantina - zuster van Marie

EERSTE BEDRIJF

Eetzaaltje van het vervallen pensionnetje van wijlen Berend Bezembinder. De zaak is gesloten en vervallen op een soort toonbank staat nog een winkelbel of zo, tafeltjes met plastic bloemen en buiten voor de deur staat Koos, ongeschoren en rommelt met een ijzerdraadje bij de deur en zij komen binnen. Zij met een paar koffers en hij met een paar kratten bier.

KOOS: Kijk es aan meid. *(hij houdt een ijzerdraadje omhoog)* Een mens kent zijn vak of hij kent zijn vak niet en... ik ken mijn vak.

MARIE: Niet zo hard rondbazuinen Koos, een ander hoeft niet te weten, dat jij inbreker bent geweest, daar hebben zij toch niets mee te maken?

KOOS: Ach Marie, wat zou het. Iedereen heeft altijd in de krant kunnen lezen als K.K. weer eens gepakt was en dan wisten zij allemaal wie daarmee bedoeld werd. Dus daar maak ik mij niet zo druk om.

MARIE: Dat weten ze in de stad wel, maar hier kennen ze jou niet en laten we dat ook maar zo houden.

KOOS: Nou, jij je zin. Het ziet er hier wel aardig uit niet?

MARIE: Nou, wat jij aardig noemt. Een ouwe troep is het. Nee, je moet niet gaan zeggen, dat het er wel aardig uit ziet.

KOOS: Nou ja, om eerlijk te zijn ziet het er uit als een dorpscafe, waar ze een toneelavond hebben met allemaal papieren kleedjes op de tafel en plastic bloemen die ook al zo'n vijftien jaar mee gaan.

MARIE: Tussen twee haakjes. Heb jij die honderdvijftig euro nog overgemaakt voor de huur van die kamer hier?

KOOS: Nee, want die kwam van de giro weerom als zijnde niet af te leveren, maar die kan ik altijd nog betalen als de eigenaar op komt dagen.

MARIE: Ik snap ook niet, dat er niet iemand was om ons te ontvangen en binnen te laten.

KOOS: Maar zo iemand heeft Koos ook niet nodig hoor. Koos opent met een simpel ijzerdraadje deuren die voor een ander gesloten blijven.

MARIE: Ja en wat zal de eigenaar wel zeggen als die hier nu binnenkomt en ons ziet en vraagt: Hoe komen jullie binnen? Zeg jij dan: Ikke ben inbreker?

KOOS: Maar dat is mijn vak toch ook? Mijn vader was inbreker, mijn grootvader was inbreker, dus ik moest gewoon wel inbreker worden.

MARIE: Maar daar hoef jij helemaal niet zo groots op te zijn en je weet wat je de officier van justitie beloofd hebt. Je zou vanaf nu op het rechte pad blijven.

KOOS: Maar dat doe ik ook wel. Maak je maar geen zorgen hoor, ik loop keurig rechtuit, maak zo nu en dan op mijn hakken een slag in het rond als ik een andere kant uit moet. Kijk zo. *(draait op zijn hakken in het rond, saluëert en valt bijna op zijn be...)*

MARIE: Wees toch voorzichtig vent. Straks breek jij je poten nog, maar misschien is het ook beter jouw poten gebroken, dan ingebroken

KOOS: Ik wilde alleen maar laten zien dat ik op het rechte pad ben.

MARIE: Alleen moet je de lijm nog van jouw vingers af, daar blijft nog teveel aan plakken.

KOOS: *(grijnst)* Ja, maar dat is een gave he? *(grijpt in zijn broekzak)* Moet je eens kijken wat ik nog voor jou op de kop heb getikt op de markt. Een prachtig mooi zuiver gouden horloge. Minstens vijftig karaat. Even kijken wat ie gekost heeft. *(kijkt op het kaartje en geeft het aan Marie)* Hm, vijf en twintig euro. Kijk voor jou.

MARIE: Wanneer heb jij die dan gekocht? Daar heb ik niks van gemerkt.

KOOS: Eh... Nou eh... laatst al een keertje. Was een aanbieding, snap je wel?

MARIE: Ja, ja. Lag je zeker in de weg.

KOOS: Een beetje misschien.

MARIE: Ze noemen jou toch ook niet voor niks Koos Klepto he? Wees toch wat voorzichtiger.

KOOS: Dat is een eretitel meid en dat horloge? Ik denk dat die koopman mij dat zelf in mijn broekzak heeft gestopt. Dat denk ik.

MARIE: Ja, ja, maar ik ben geen ezelsveulen. Je kunt mij niet alles wijsmaken. Ik weet wel beter.

KOOS: Ja, dat is zo. Ik ken jou het geloof niet geven, trouwens als ik dat gekund had, dan was ik wel een preekheer geworden.

MARIE: Ja, klets nog maar even door, dat doe je ook geen honderd jaar meer. Ik ga eventjes rond neuzen. *(gaat af)*

KOOS: Doe dat vooral meid, dan neem ik mij even een pilsje. *(pakt een flesje, haalt een opener uit zijn broekzak en tegen het publiek)* Ja beste mensen, gebruik je verstand en hou de opener bij de hand. *(neemt een stevige slok, veegt zijn mond af. Elle en Lea komen binnen)* Hai mensen, wat gaat dat er heerlijk in.

ELLE: Zoals een engeltje in een ouderling?

KOOS: Hè???

ELLE: Nou, dat zeggen ze toch altijd. Dat gaat er in zoals een engeltje in een ouderling... offeh... was het van een ouderling die je over de tong heen... eh...

KOOS: Pist? Nou jij bent ook een lekkere zeg. Wat kom je hier eigenlijk doen?

LEA: Dat eh... is mijn man, hij heet Elle en...

KOOS: Ho, ho, ho even meisje. Als dat jouw kerel is, dan kan hij toch zelf praten niet? Of mag hij dat niet van jou?

LEA: Jawel, maar ik dacht...

KOOS: Jij moet niet denken meid, daar krijg je maar jeuk van op je kop en dan moet je krabben.

LEA: Maar wij willen een kamer hebben net als in die brief, die wij...

KOOS: Zeg hou je klep eens even een ogenblikkie dicht of heeft die vent van jou een spraakgebrek of zo?

LEA: Oh nee hoor, hij kan heel goed praten. Ik zeg wel eens als Brugmans, maar...

KOOS: Nou, laat hem dat dan ook doen. (*tegen Elle*) Ik weet dus al dat je Elle heet. Nou dat lijkt mij wel een goeie naam voor je. Wat wou je zeggen kerel?

ELLE: Nou, ik wou net zeggen, dat slaat allemaal als een varken op het spek... eh... of zo, maar wij hebben nog niet betaald, want de giro was teruggekomen, maar dat kunnen we nu zeker wel even bij u doen?

KOOS: Oh, maar voor zoiets sta ik altijd klaar jong. Hoeveel wil je aan mij kwijt?

ELLE: Nou in de brief die wij hebben gekregen, stond toch van honderdvijftig euro?

KOOS: Oh... eh... stond dat in de brief? Ik... eh... oh ja natuurlijk eh... voor hoe lang ook al weer?

ELLE: Ja, dat is voor één weekje, maar er is een probleempje, wij willen eigenlijk....

LEA: Ik kijk even rond hoor Elle. (*gaat af*)

ELLE: Da's goed Lea meid.

KOOS: Kijk eens aan jij noemt haar Lea.

ELLE: Dat komt omdat zij zo heet he? Haar moeder die heette niet zo, maar haar oma weer wel enneh...

KOOS: Nou, dat is barre interressant zeg, maar jij had nog een probleem.

ELLE: Jaha, wij wilden eigenlijk wel veertien dagen blijven. Kan dat?

KOOS: Ja natuurlijk wel kerel, maar dat wordt dan wel het dubbele bedrag he?

ELLE: Ja natuurlijk. *(pakt zijn knip en betaalt)* een, twee, kijk driehonderd euro. Klaar? *(Koos blijft zijn hand ophouden)* Nog niet goed?

KOOS: Nou, kijk, ik ben misschien niet de goochemste, maar bij mij is het dubbele van driehonderd altijd nog zeshonderd. Ja toch? Of kan ik nou niet meer rekenen?

ELLE: Eh... Oh ja dat is ook zo. Neem mij niet kwalijk hoor. *(doet er nog driehonderd bij)* Kijk alsjeblieft.

KOOS: Mooi. Ook n pilsje?

ELLE: Ja graag. *(Koos maakt eentje open)*

KOOS: Alsjeblieft. Drie en halve euro.

ELLE: Zo veel?

KOOS: Ja, wij gaan met de tijd en de prijs mee he?

ELLE: Maar is dat niet hardstikke duur?

KOOS: Dat ben ik helemaal met je eens, maar het is inclusief de bediening he?

ELLE: Maar er is niet eens een glas bij.

KOOS: Man, dat hoeft toch ook niet. Het zit toch in glas en waarom zou je het uit het ene glas in het andere glas gaan schenken. Doe toch niet zo achterlijk man.

ELLE: Jaha, maar ik wou maar zeggen...

KOOS: Niet lullen, maar flink doorzuipen jong den kun je nog eentje bestellen.

ELLE: Maar dat wordt mij te duur hoor.

KOOS: Nou weet je wat, doe ik er een kwartje af en dan hoef je niet direct te betalen, maar dan schrijf ik het wel op en betaal je later. Scheelt toch ook weer mooi in de rente. Ja toch?

ELLE: Doe dan maar.

KOOS: Moet je ook nog naar het dorp om fietsen te huren?

ELLE: Ja, daar moeten we ook nog heen, maar dat doen we vanmiddag of morgen wel.

KOOS: Dat hoeft niet jong, daar zorg ik wel voor.

ELLE: Nou dat zijn goeie surfers, maar het moet wel een lange fiets zijn hoor.

KOOS: Hoezo een lange fiets?

ELLE: Nou zo eentje waar ik achterop kan zitten.

KOOS: Oh, je bedoelt eentje met een pakjesdrager, maar dat kun je toch niet maken jong, dat jij bij jouw vrouw achterop de bagagedrager zit. Dat is toch geen gezicht?

ELLE: Nee, ik bedoel zo'n fiets waar je achter elkaar zit en beide kunt trappen.

KOOS: Oh, je bedoelt zo'n tandemgeval, maar moet jij dan niet voorop zitten om te sturen in plaats van jouw vrouw?

ELLE: Nee man, want dan kan zij niks zien en daar komt bij, ik kan beter remmen als zij. Vooral als wij tegen zo'n hoge bult op moeten he?

KOOS: Ja, ja, remmen als je tegen de bult op moet. Ja, dat lijkt mij ook wel heel erg prakties.

ELLE: Ja, zij trapt omhoog en ik ga remmen, want dan glijden wij niet weer achteruit he, snap je wel?

KOOS: Ja, ik snap het helemaal. Volgens mij ben jij geen dompie?

ELLE: Nee, ik was altijd de knapste in de familie.

KOOS: Ik geloof het direct. Als je zoiets kunt bedenken, dan moet je wel superintelligent zijn.

ELLE: Zo is het maar net.

KOOS: Geeft ook niet. Jij krijgt jouw lange fiets. Ik ga er direct achteraan. *(af)*

ELLE: Ik ben benieuwd, hoelang dat het duurt. *(Marie en Lea komen op)*

MARIE: Koos hier niet of is tie achter bier an?

ELLE: Nee, hij haalt even een fiets voor ons op.

MARIE: Kun je dan zelf zoiets niet doen?

ELLE: Nee, dat wilde hij voor mij doen. Survers zei hij.

MARIE: Gaan jullie dan windsurfen op een fiets? Dat kan toch zeker niet. Je moet op een fiets je beide handen aan het stuur houden en dan kun je dus niet met zo'n zeiltje over de weg vliegen.

ELLE: Nee, wij gaan er alleen maar op fietsen. Lea voorop en ik er achter.

MARIE: Dat zal jouw nog niet meevallen meid, zo voorop zo'n stang. Dat doet hartstikke zeer aan je kont op den duur.

ELLE: Nee, dit is zo'n lange fiets zo'n gebittenfiets.

MARIE: Gebittenfiets???

ELLE: Ja, zo'n kiezenfiets of nee, eigenlijk heet dat een tandenfiets.

MARIE: Je bedoelt een tandem.

LEA: Ja, precies en dan zit ik altijd voorop he, want ik moet sturen en hij moet remmen.

MARIE: Dat zal wel moeilijk trappen zijn.

ELLE: *(tegen Lea)* Ik heb de huur al betaald hoor, dan kun je daar ook rustig over zijn.

MARIE: Hè? De huur al betaalt? Maar waarom dat dan en aan wie heb je dat dan betaald?

ELLE: Aan uw man natuurlijk.

MARIE: Aan mijn man?? Hebben jullie aan mijn man???? Hoe haal je het in ho....

LEA: Ja natuurlijk, dat is toch wel vertrouwd zeker. Hij is toch geen oplichter?

MARIE: Jaha... eh neehee, ik bedoel... eh... Heeft hij dat geld in zijn zak gestopt?

ELLE: Ja, waar moet hij het anders laten of had hij het achter de kiezen moeten stoppen?

LEA: Ja, je doet net alsof het niet vertrouwd is. Hij is toch zeker geen misdadiger of zo?

ELLE: Had ik het dan aan jou moeten geven??

MARIE: Och hemeltje nee man, wat moet ik daar nu mee. Nee daar moet ik niks van hebben. Ik eh... moet even naar de keuken ik eh...
(rent weg)

ELLE: Wat een raar mens, ik dacht dat zij door een wesp werd gestoken.

LEA: Ja heel vreemd en vooral dat zij helemaal niks van dat geld wilde weten.

ELLE: Ja, dat is inderdaad heel vreemd. Ik wou dat jij er ook zo over dacht.

LEA: Hoe bedoel je?

ELLE: Ikkeh? Oh... eh... niks biezonders hoor. *(Bep komt binnen)*

BEP: Zo, kijk eens aan, er zijn hier ook al gasten. Nou ik ben blij, dat er weer een beetje leven in de brouwerij komt

LEA: Wie bent u dan, de eigenaar hier of heeft u hier ook kamers gehuurd?

BEP: Nee, ik woon hier tegenover. Ik verhuur zelf ook kamers en ik zag wat mensen en ik dacht. Kom ik wil eens even kennismaken met mijn nieuwe buurvrouw.

LEA: U wilde kennismaken met uw nieuwe buurvrouw? Alleen met de buurvrouw? Niet met haar man?

BEP: Oh... Oh u weet niet, nee natuurlijk niet, ik zal u dat eens even vertellen. Kijk het zit zo, dat hier een oude man woonde en toen die vorig jaar kwam te overlijden, toen heeft een nichtje het van hem geërfd, maar die vrouw was zelf net weduwe geworden en zij is natuurlijk nog niet weer getrouwd. Vandaar.

ELLE: Nou, dan zou ik de boeken er nog maar eens goed op na lezen, want deze is wel getrouwd.

BEP: Dat meen je toch zeker niet?

LEA: Reken maar van Yes.

BEP: Hai toch en haar man ligt nog maar goed een half jaar onder de zoden. Mensenkinder, dat is toch schandalig dat je dan nu al weer getrouwd bent. Dat lijkt toch nergens op?

LEA: Moeten zij toch zelf weten. Misschien was die eerste trouwerij wel niks, wat weet je er van.

BEP: Naar wat ik gehoord heb moest het wel een flink wijf zijn. Eentje die er wel durfde te zijn.

ELLE: Nou, zie je nou wel. Zo eentje denkt natuurlijk bij zichzelf; alleen is maar alleen, maar jij kent haar dus ook nog niet

BEP: Ze is hier nog niet wezen kijken of ruiken. Het was net of het haar helemaal niet interesseerde.

LEA: Maar nu is ze hier in huis. Ik kan haar wel eens even voor je roepen. *(Marie komt op)* Nah, ze kon ons wel gehoord hebben.

MARIE: Wat moet ik gehoord hebben?

LEA: We hadden het net over jou.

ELLE: Ja, dat moet je haast wel gemerkt hebben.

MARIE: Dat dacht ik al mijn oren begonnen te toeteren.

BEP: Ik wilde je even welkom heten en veel plezier wensen op het eiland hier.

MARIE: *(schrikt hevig)* U bent eh... eh... u bent toch niet de... eh..., ik bedoel de eh...

BEP: Ja, dat ben ik wel en ik kan u wel verzekeren, dat ik de boel hier aldoor goed in de gaten heb gehouden en dat ik...

MARIE: Oh lieve hemel nog an toe... ikke... ik moet nodig even... weg... eh... ja dat moet ik nodig... *(rent weg)*

BEP: Wat is dat nou? Ze zal toch niet in de racekak zijn? Dat zij zo hard wegrent?

LEA: Ik weet het niet.

ELLE: En ik nog minder, Maar ze heeft de gang er wel in.

LEA: Zullen wij nou maar eerst het dorp eens ingaan Elle?

ELLE: Ja dat is goed. *(tegen Bep)* Nou we zie jou nog wel eens weer dacht ik he?

BEP: Wacht, ik loop zover mee, want ik moet nodig naar huis, ik heb de aardappeltjes al op staan en die moeten mij niet aanbranden. *(gezamenlijk gaan zij af, even stil en Koos komt binnen door de achterdeur)*

KOOS: Zo jongens, dat is ook al weer klaar. Hé, is hier niemand meer? *(Marie komt binnen gerend)*

MARIE: Dat gaat mis Koos, dat gaat hartstikke verkeerd. Straks zit je weer in het hok. De eigenaar was hier net.

KOOS: Nou en? Zo'n vent lust ik rauw en daar komt bij, wij hebben niets verkeerd gedaan.

MARIE: Maar het is geen kerel.

KOOS: Nah, maar je denkt toch zeker niet dat ik voor een wijf aan de kant ga?

MARIE: Oh nee?

KOOS: Nou ja, daar tel ik jou ook niet bij.

MARIE: Maar je hebt toch wel geld aangenomen voor de huur van die twee.

KOOS: Ja, nou en? Dat kan ik toch zo weer aan dat mens geven toch? Ik heb dat gewoon zolang voor haar bewaard. Nee meid geen paniek. Koos komt niet weer in de doos.

MARIE: Hoeveel hebben ze jou gegeven.

KOOS: Zeshon... eh driehonderd

MARIE: Zeshonderd of driehonderd? Nou? Zeg op?

KOOS: Ik geloof van vierhonderd.

MARIE: (*dreigend*) Hoeveel precies?

KOOS: Vijfhonderd, ja dat was het.

MARIE: Ik heb een donkerbruin vermoeden, dat je mij niet helemaal precies de waarheid verteld. Nou?

KOOS: Jaha... eh..... neehee... oh, ik weet het al weer het was zeshonderd. Ja, zeshonderd.

MARIE: Blijven zij hier dan vier week?

KOOS: Nee veertien dagen.

MARIE: Dus heb jij hun teveel laten betalen.

KOOS: Oh, maar daar hoef jij je geen zorgen over te maken. Daar kraait geen hond naar.

MARIE: Geen haan.

KOOS: Zeg ik, geen haan.

MARIE: Vergis je niet. Als ze erachter komen ben jij nog niet jarig.

KOOS: Daar komen zij toch nooit achter.

MARIE: Ik hoop het voor jou. En heb je ook al zo'n lange fiets voor die mensen gehaald?

KOOS: Ja, meid, die staan hier overal op je te wachten. Daar heb ik gewoon mazzel mee gehad.

MARIE: Stond ie dan niet op slot?

KOOS: Jawel, maar Koos is loos, die loopt niet door de mand.

MARIE: Valt.

KOOS: Zeg ik, valt.

MARIE: Wees maar voorzichtig. Je weet zeker nog wel van die fiets die op de grote markt stond he?

KOOS: Maar die stond daar ook zo alleen, daar was geen mens bij en ik was bang dat iemand hem zou stelen.

MARIE: Maar hij was toevallig wel van een smeris.

KOOS: Ja, die stond heel gemeen om het hoekje te loeren. Maar dat is ook al weer honderd jaar geleden, dus laten wij nu geen ouwe vissen uit de sloot halen.

MARIE: Koeien!

KOOS: Zeg ik, koeien.

MARIE: Ik heb je gewaarschuwd.

KOOS: Het is goed hoor en ik kijk ook wel uit. Trouwens, heb jij wel door dat wij op deze manier hier voor nop kunnen zijn of met een beetje bijbetalen hier ook wel vier weken kunnen zijn?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto